

3. Fejezet – A hős mások eltiprásával szórakoztatja magát

「Aa... ugh, gááh...」

「Higguu... Gguukk, Áágh...」

Néhány perc elteltével a szobát nyöszörgések hangja töltötte meg. Mikor már bármit is tettem, nem tetszett a reakciója, leálltam.

Az arca a felismerhetetlenségig torzult. Minden ujja eltört és furcsa irányba mutatott.

Amikor már nem bírt több ütést, habzó szájjal összekuporodott.

「Na~, akkor, megismételjük?」

A bosszú utáni vágyamat nem lehetett csak ennyivel elfojtani, de az egész értelmét veszi, ha nem mutat semmilyen reakciót, bárhogyan is kínozom.

Az erőszakos tett után visszanyerve nyugalمامat, gyógyító mágiát használtam Alesia hercegnőn, hogy el tudja viselni, ahogy belé döföm a rövid kardot.

Egy kevés mágiát nyelettem el a kezemmel, ami aztán fényesen felvillant. A fény a [**Zöldellő kristálykardból**] származott.

A Lélek Kard ezen alakját a tündérek erdejében oldottam fel, a követelmények teljesítésével.

A rövid kard hozzávetőlegesen 15 centiméter hosszú, és úgy néz ki, mint egy zöld kristály. Ha valaki mágiát pumpál a kardba, akkor gyógyító hatást vált ki a célponton.

Habár nem képes azonnali felépülést kivitelezni. Addig is van időm, összerendezni a gondolataimat.

「Azt hittem csak képzelődtem, de miért érzem nehéznek a testemet...」

Amit megértettem a csata alatt, hogy a fizikai képességeim nyilvánvalóan leromlottak. Hogy miért történhetett, volt pár ötletem.

[Hmm... Talán egy átok tehet róla?]

Az [**Istenölő**], amit korábban belém szúrtak, egy olyan kard, ami minden egyes alkalommal, amikor sebet ejt, elveszi az ellenfél egy képességét. Ezen gyengítési hatása miatt őrzi kincsként az egyház. Amikor a kezembe vettem, megszüntette a Lélek Kardom hatásait.

A bennem rejlő készség, a Lélek Kard, egy olyan erő, ami számtalan formát képes öltetni, a megadott követelmények teljesítésével, és csak én tudom használni.

Az a négy év nem a semmiért volt, a rengeteg alak között, amiket megszereztem, volt egy olyan is, ami bármilyen betegséget képes volt meggyógyítani. Tehát először azt kellett megtanulnom, hogyan kezeljem a kardot.

[Státusz kinyitása!]

A szavaim hatására megnyílt egy halvány, félig átlátszó táblázat, az állapot ablak.

A lista azon személy tulajdonságait tartalmazta, aki lehívta. Felbecsülés, készség vagy mágia használata nélkül más nem láthatta, kivéve engem.

Megdöbbentő információk voltak leírva benne.

Adatlap

宇景海人

lvl1

Ukei Kaito

17 éves, férfi

HP : 531/545

MP : 347/412

Str : 224

Sta : 324

End : 545

Agi : 587

Varázserő : 117 Varázserő ellenállás: 497

Rejtett készség:

「Lélek kard▽」

「Nyelv megértése」

Készség:

「Ütés: 1. szint」

Állapot: Kiváló

[...Mi a fene ez?]

Megdörzsöltem a szememet és bezártam a státuszablakot, arra gondolva, hogy meghibásodott a rendszer. Megráztam a fejemet és újra felnyitottam.

[Státusz kinyitása!]

Adatlap

宇景海人

lvl1

Ukei Kaito

17 éves, férfi

HP : 531/545

MP : 347/412

Str : 224

Sta : 324

End : 545

Agi : 587

Varázserő : 117 Varázserő ellenállás: 497

Rejtett készség:

「Lélek kard▽」

「Nyelv megértése」

Készség:

「Ütés: 1. szint」

Állapot: Kiváló

[...Miért?]

Elég furcsa értékek tárultak elém, így önkéntelenül csúszott ki a számon a kérdést.

Először is, a korom.

Nagyjából négy évvel ezelőtt idéztek meg, amikor a középiskola második évét kezdtem. Akkor voltam 17 éves, most 21 vagyok.

Mi történhetett? Valamilyen titkos technika aktiválódott? Vagy nem?

Nos, nincs ezzel különösebb bajom.

A következő, a szint.

Harcoltam a Démon Királynővel és a tapasztalat, amit a legyőzése után kaptam, elég bőséges volt. Akkor a szintem meghaladta a 300-at, és ez tovább emelkedett közel 400-ig. Viszonyítási alapként, a lovagok vezérének, aki a királyság legerősebb személyének minősült, 121-es szintje volt. A Démon Királynő legyőzésénél 270 résztvevő volt jelen, így nem tudom pontosan megmondani, hogy mennyivel növekedhetett neki.

Természetesen, ha a szintem feljebb megy, az hatással van a képességeimre is.

De még egy történetet sem hallottam olyanról, hogy a szinted lecsökkenne, csak abban az esetben, ha éveig kihagyod az edzést.

Még pletyka szintjén sem jutott olyasmi a fülembe, hogy 300-ról azonnal egyesre csökkent volna valakinek.

Különösen, hogy ebben a világban csak a csecsemők szintje egyes.

Még, amikor először megidéztek ide, akkor is hármas szintű voltam.

És, hogy az értékeim passzoljanak a szintemhez, extrém mértékben le kellett csökkenniük.

Végül a készségeim.

A maximalista jellemvonásom olyasmi, mint egy hős képesség és semmi köze a belső tulajdonságaimhoz. Ha alkalmas vagy és teljesíted a követelményeket, akkor bizonyos idő elteltével megkapod.

A készségeknek van előmenetele és szintje. Ha több alkalommal gyakorlod, akkor szintet lép, és végül a mesterévé válhatsz.

Alapvetően nincs más választása az embernek, mint addig fejleszteni a képességeit, amíg szintet nem lép. Más szavakkal az [**Ütés**] készségem a könnyörtelen támadásomból következő nehéz munka gyümölcse.

...

[Ahh! Én buta... az Égjárás!!]

A hercegnő tudata még nem tért vissza, de a sebeinek nagy része meggyógyult, ezért megszakítottam a gyógyítást és visszahívtam a Lélek Kardomat.

Dobbantottam a lábammal, majd újra dobbantottam és egy leheletnyi mágiát is használva, felugrottam a levegőbe.

A készséget, amit próbáltam gyorsan elsajátítani az [**Égjárás**] volt. Ezzel a képességgel el tudtam emelkedni a földről, ami lehetővé tette a légi harcok kivitelezését.

Ez a technika a csatatéren fog kiegészíteni. Biztosan aktiválódott. Aktiválódott, de...

[Ez egy vicc akar lenni...?]

Lihegni kezdtem a túl durva és gyors készség aktiválástól. A mágikus erő felhasználásának mértéke nem egyezett meg az általam megszokottal.

[Státusz kinyitása!!]

Adatlap

宇景海人

lvl1

Ukei Kaito

17 éves, férfi

HP : 531/545

MP : 297/412

Str : 224

Sta : 324

End : 545

Agi : 587

Varázserő : 117 Varázserő ellenállás: 497

Rejtett készség:

「Lélek kard▽」

「Nyelv megértése」

Készség:

「Ütés: 1. szint」

「Mágia manipuláció: 1. szint」

「Égjárás: 1. szint」

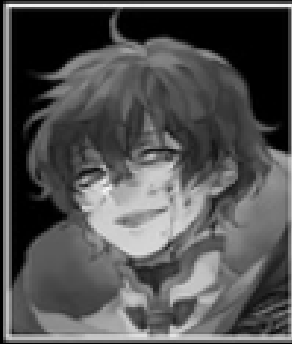
Állapot: Kiváló

Amikor kinyitottam az állapot ablakot, akkor az általam előbb használt
készségek bejegyződtek. [**Mágia manipuláció**] és [**Égjárás**].

Amikor megérintettem az [**Égjárás**] szót az ablakban, felsóhajtottam.

[Hahh... Pont, amitől féltem.]

Adatlap

宇景海人

lvl1

Ukei Kaito

17 éves, férfi

HP : 531/545

MP : 297/412

Str : 224

Sta : 324

End : 545

Agi : 587

Varázserő : 117 Varázserő ellenállás: 497

Rejtett készség:

「Lélek kard▽」

「Nyelv megértése」

Készség:

「Ütés: 1. szint」

「Mágia manipuláció: 1. szint」

「Égjárás: 1. szint」

「Égjárás」 Készség szint: 1

Készség előmenetel: 1/10000

Ez a képesség mágia segítségével lehetővé teszi a levegőbe emelkedést.

Állapot: Kiváló

Ez volt kiírva az ablakban.

Más szavakkal, a készség új opcióként volt feltüntetve.

Az elszívott mágikus erőm is ezt bizonyítja.

Mint, ahogy már mondtam korábban, tömören, a készség szintje mutatja, hogy mennyit használtad az adott képességet.

Amikor sikeresen aktiválsz a készséget, akkor a hozzáértésed folyamatosan növekszik. Később magasabb szinten pedig hatékonyabban lehet használni.

Amikor az égjárás szintet lép, olyankor a mágia igénye és a varázslás ideje csökken.

Őszintén szólva, az egyes szint az szívás. A legtöbb képességnek akkora a mágiaigénye, hogy nem lehet harcban használni.

Azért leellenőriztem a többi készséget is, de mindegyik egyes szintű volt.

[Nem úgy tűnik, mintha valami folyamatos ráhatás okozná... persze.

Ha egy szörnyű hatás lenne érvénybe rajtam, akkor nem húztam volna ilyen sokáig a harcban.]

Ha emlékeim nem csalnak, mielőtt itt ébredtem volna, az összes képességem eléggé felfejlesztett állapotban volt, ami lehetővé tette, hogy úgy használjam az [**Égjárást**] és a [**Mágia manipulációt**], hogy mellette még kántálok is. Így harcoltam egyedül több, mint egy évig.

Ha létezne olyan kard, ami képes bárki szintjét és képességeit visszaállítani alaphelyzetbe, akkor nem lenne szükség hős megidézésére, hiszen egy ütéssel le lehetne győzni a Démon Királynőt...

...Nah, habár ez lehetetlen, de könnyű lenne legyőzni.

[Abban a pillanatban, mielőtt megöltek... Nem, azt feltételezem, hogy túléltem, elvégre még életben vagyok. Amíg eszméletlen voltam, addig egy újfajta státusz hatást bocsátottak rám?]

A státusz ablakban az áll, hogy az állapotom kiváló, viszont tele van hibával, ezért csak referenciaként tudom használni. Valószínűleg az állapot ablakomra egy magas szintű gátló hatást bocsáthattak.

Ahhoz, hogy meghatározzam a rajtam lévő hatást, megint kinyitottam a státusz ablakomat és a Lélek Kard felbecslés képességét használtam az állapotomról szóló részletes információk megtekintéséhez.

Ha ez tényleg egy újfajta hatás, akkor hiba nélkül kell feltérképeznem, különben nem fogok rájönni a megszüntetéséhez szükséges követelményekre.

[Nos akkor, Felbecsülés!

... ..

...

Fel... .. becsülés?]

Megpróbáltam a kardot használva aktiválni a felbecsülés képességemet, de meg kellett állnom.

[Ez nem lehet...]

Miközben fanyar képet vágtam a szörnyű előérzetem miatt, megérintettem a lenyúló ikont a Lélek Kard mellett.

Ott fel volt sorolva a számtalan Lélek Kard, amit mostanáig, hihetetlen erőfeszítések árán oldottam fel.

Azonban a legtöbb szürke volt és egy lakat volt mellettük, amire rákattintva, kiírta, hogy bizonyos mennyiségű tapasztaltpont szükséges a feloldásukhoz.

[Ez most csak egy vicc, ugye...?]

Megpróbáltam néhány szürke sávós Lélek Kardot előhívni, de egyiket sem sikerült.

Úgy tűnik, hogy csak a zöld kardom működik, mivel egyedül az tündökölt fehér színben.

Alesia megint könnyezni kezdett, mert nagyobb fájdalma volt, mint amit el tudott viselni. A harag és szorongás érzelmeinek ördögi körébe került.

Miközben azt színlelte, hogy eszméletlen, megpróbált egy varázslatot elkántálni, ezért belé rúgtam, hogy megszakítsam.

[Gyáááááá!]

„Te tényleg szereted a váratlan támadásokat, Alesia. Szerinted mi célból gyógyítottalak meg? Hogy ne halj meg, miután megütlek.”

Úgy tűnik, hogy egy alacsony szintű tűzlabdával próbálkozott, de mivel nem tudta befejezni a varázslást, a szájában robbant fel.

Biztos komolyan megsérülhetett, olyan komolyan, hogy nagyszerűen éreztem magam tőle.

Habár, nem mondtam, azt akarom, hogy mindeneddel ellenkezz velem, amid csak van, kivéve azzal, hogy megölöd magad.

Látni Alesia hercegnő önpusztítását, mókás volt. Nagyon kellemes.

Pont, ahogy gondoltam, a bosszúállás nagyon felfrissítő. Miközben ezen gondolkoztam, hirtelen észrevettem egy értesítést az állapotablak bal felső sarkában, amit idáig még nem láttam.

Mostanáig, még egyszer sem találkoztam vele, ezért nem tudtam, hogy milyen hatása lehet.

[H-m, mit tegyek...]

[Guahkk... Gau... vuaahh...]

Miközben szúrós szemekkel bámult rám, fáradt lábaimmal a hasára tapostam. Élveztem az eltorzult alakját és hangját.

Hogy elnyomjam a sokkot, melyet Lélek Kardom számtalan elvesztett formája okozott, lassan, jobb kezem ujjával rányomtam az e-mail ikonjára.